

de bevoegdheid der districts-commissarissen als rijks-ambtenaren ongrondwettig?

De ongrondwettigheid wordt bevestigd op grond van het 1ste en 3de van de additionele artikelen der grondwet. Art. 1 zegt:

„Alle bestaande autoriteiten blijven voortduren, totdat zij door anderen, volgens deze grondwet, zijn vervangen.”

Art. 3 zegt

„Alle op het oogenblik der afkondiging van de veranderingen in de grondwet bestaande wetten, reglementen en besluiten worden gehandhaafd, totdat zij achtereenvolgens door andere worden vervangen.”

Voorts wijst men op de instelling der districts-commissarissen bij het provinciaal reglement van 1825, en wordt daarmede de gewoontedriging gemaakt, dat door de invoering der nieuwe provinciale wet, het reglement van 1825 vernietigen en daardoor aan de districts-commissarissen een einde kan gemaakt worden.

Deze gevolgtrekking is, gelooven wij, onjuist, en rust alléén op een misverstand ten aanzien van den zin en de bedoeling van bovenvermelde artikelen 1 en 3. Art. 1 zegt noch bedoelt iets anders dan dat, door de invoering der nieuwe grondwet, de op dat oogenblik bestaande autoriteiten niet zijn vervallen, maar dat zij blijven fungeren, totdat op wettelijke wijze in hunne betrekkingen is voorzien. Art. 3 zegt noch bedoelt iets anders dan ten opzichte van de wetten, reglementen en besluiten denzelfden regel te stellen, die art. 1 voor de autoriteiten stelt: de wetten, reglementen en besluiten zullen niet krachteloos worden door de invoering der nieuwe grondwet, maar eerst op het oogenblik dat zij door andere wetten, reglementen en besluiten worden vervangen.

Past men nu dezen algemeenen regel toe op het provinciale reglement, dan zal men tot de zeer juiste conclusie komen, dat het provinciaal reglement wettelijk blijft fungeren, tot op het oogenblik, dat de provinciale wet in werking treedt. Maar hieruit volgt geenszins, dat men door geene andere dan door de provinciale wet enige verandering of wijziging in het provinciaal reglement zou mogen brengen. Alle wetsbepalingen kunnen door andere wetsbepalingen uitgebreid, veranderd, gewijzigd en aangevuld worden, zonder dat het noodig is, de gansche wet terstond door eene gansche nieuwe wet over hetzelfde onderwerp te vervangen. Art. 3 belet in het minst niet, dat men bij eene begrootings-wet het artikel uit het provinciale reglement opheffe, hetwelk de districts-commissarissen instelt. Eene wettelijke bepaling wordt door eene andere wettelijke bepaling buiten werking gesteld. Waarin is hier de strijd met art. 3, 't welk het provinciaal reglement handhaaft totdat de provinciale wet in werking is getreden?

Men zou, op die wijze rednerende, tot nog andere niet minder verwonderlijke en niet minder onjuiste gevolgtrekkingen komen. Zoo zou men met evenveel regt uit de woorden:

„alle bestaande autoriteiten, blijven voortduren tot dat zij door ANDEREN, volgens deze grondwet, zijn vervangen,” kunnen argumenteren, dat de wetgever grondwettig verplicht was, elke autoriteit door eene andere te vervangen, zoodat men steeds een equivalent ontving voor hetgeen men verloor, en men dus betoogd was te vorderen, dat de provinciale wet de districts-commissarissen door andere autoriteiten verving, zullende bij gebreke van dien, de districts-commissarissen, ook na het in-werking-treden der provinciale wet, krachtens het bovengemeld art. 1, grondwettelijk in functie blijven. Een dergelijk betoog zou inderdaad iets minder aannemelijk zijn, dan het betoog, dat de wettelijke bepalingen van het reglement van 1825 door geene andere wettelijke bepalingen, dan door die der provinciale wet kunnen gewijzigd worden.

Om aan het betoog kracht bij te zetten, beroept men zich nog op het oordeel van den hoogleeraar THORBECKE in de Aanteeking op art. 152 der grondwet van 1840, II, 119: „Districts-commissarissen dus, eens bij een reglement ingesteld, kunnen niet dan door grondwettige verandering van het reglement worden afgeschaft.” Wat is nu „grondwettige verandering van het reglement?” Dat het reglement, volgens het voorschrift van art. 152 op last der Staten te maken, „welke hetzelfde met hunne consideratiën aan de bekrachtiging van den Koning onderwerpen,” alleen kan veranderd of afgeschaft worden door een concept van verandering of afschaffing, op last der Staten te maken, welke hetzelfde met hunne consideratiën aan den Koning ter bekrachtiging aanbieden. Districts-commissarissen dus, ingesteld bij een, volgens de grondwet van 1840, op last der Provinciale Staten gemaakt en met hunne consideratiën aan de bekrachtiging van den Koning onderworpen reglement, kunnen alleen afgeschaft worden op dezelfde wijze waarop zij ingesteld zijn. Ziedaar een punt waarover het de heer THORBECKE, de betoogers der ongrondwettige afschaffing en de Arnheemsche Courant volkomen eens zijn. En nu is het de vraag, wat „grondwettige verandering” volgens de grondwet van 1848 is. De grondwet van 1848 kent geene reglementen „op last der staten te maken, welke dezelve met hunne consideratiën aan de bekrachtiging van den Koning onderwerpen.” Maar de grondwet van 1848 kent als provinciaal reglement eene provinciale wet, wier bepalingen allen door die eener nadere wet kunnen veranderd of gewijzigd worden. Districts-commissarissen krachtens de provinciale wet bestaande, kunnen dus — zeer grondwettig — krachtens de begrootings-wet opgeheven worden en wij vreezen voor de betoogers dat het citaat uit de Aanteekening van prof. THORBECKE, den minister van Binnenlandsche Zaken volstrekt niet van zijn ongelijk zal overtuigen.

Wij zijn eenigzins nieuwsgierig, welke argumenten men te voorschijn zou gebragt hebben, wanneer de afschaffing niet bij de begrootings-wet, maar bij eene afzonderlijke wet tot

stand ware gebragt. Zou men ook dan hebben durven staande houden, dat alléén de nieuwe provinciale wet en niet eene op zich zelve staande wet, iets tegen de districts-commissarissen vermagt?

Wij twijfelen er aan, want noch art. 1, noch art. 3 der additionele artikelen, geven tot eene dergelijke bewering grond. Maar wanneer de afschaffing bij eene speciale wet niet „ongrondwettig” is, hoe kan zij dan „ongrondwettig” zijn, omdat zij op is genomen in de begrootings-wet? Is de wettelijke kracht der begrooting geringer dan die van eenige andere wet?

Buitenlandsche berigten.

GRIEKENLAND.

Athene, 31 dec. Men herinnert zich dat er tien jaren geleden van wege Engeland, een aanzoek bij ons gouvernement gedaan is, tot voordragt van eenige onbewoonde Grieksche eilanden, om die bij de Ionische eilanden te voegen; op dit aanzoek was echter nimmer eenig bepaald antwoord gegeven, tot dat eindelijk de tegenwoordige minister Glarakis goed vond, de redenen op te geven, om welke Griekenland daarin bezwaar moest maken. Hierop nu heeft de Britsche ambassadeur, de heer Wyse, eene nieuwe nota ingediend, om op het onderwerp nader aan te dringen. Volgens die nota verlangt de Engelsche lord, opper-commissaris voor de Ionische eilanden, thans bepaaldelijk de cessie van het eiland Sapienza, gelegen tegenover de stad en het kasteel van Modon en zelfs van het bewoonde eiland Elaphonisi, tusschen kaap Malea en het eiland Cerigo gelegen, en beweert zijne lordschap, dat deze eilanden tot de Engelsch-Ionische behooren. De minister Glarakis had bij zijn antwoord, onder anderen, alle regt van aanspraak van de zijde van Engeland ontkend, en verlangd, dat dit zijne titels, zoo zij bestonden, zou aanwijzen. Nu beroept zijne Engelsche lordschap zich bij zijne nota op het traktaat van 1800 tusschen Rusland en de Porte, maar die aanhaling gaat hierdoor mank, dat zij te veel zou bewijzen en Engeland regt zou geven op al de eilanden die langs de kust van Morea verspreid zijn; ook strekt zijne lordschap de aanhaling wel zoover uit als zij hem dienstig is, doch houdt hij op, waar zij hem nadeelig zou beginnen te worden. Hij beroept zich namelijk op de woorden van art. 2, waarbij aan Engeland worden toegekend al de kleinere en grootere, bewoonde en onbewoonde eilanden, die tegenover Morea en Albanie gelegen zijn; maar hij verzwijgt de volgende bepalingen van Art. 1. Al de eilanden die vroeger onder de republiek van Venetië behoorden en die uit hoofde hunner nabuurschap van Morea en Albanie, gevaarlijk voor de Porte zouden kunnen wezen, zullen onder het Turksch gouvernement behooren; waarna in het art. 2 hier nog wordt bijgevoegd. „Ingevolge het bij art. 1 gestelde, zullen aan de Porte toebehooren de eilanden van Korfu, Zanta, Cephalonie, Santa Maura, Ithaka, Paros, Cerigo en al de, tegenover Morea en Albanie gelegen eilanden, die vroeger aan Venetië behoord hebbende, door de Fransche republiek veroverd zijn.”

De titel schijnt alzoowel ten voordeele der Porte, maar geenszins van Engeland, en met gespannen belangstelling ziet men den afloop der onderhandelingen te gemoet.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 31 dec. De serenade door het corps officieren van ons garnizoen, gisteren avond aan den Aartshertog Johann gebragt, was buitengewoon schitterend. Dezelve was zamengesteld uit circa 600 fakeldragers, waarvan een gedeelte te paard, en uit de onderscheidene korpsen muzikanten der Oostenrijksche, Beijersche en Franfortsche linietroepen, die na zich op de Rossmarkt vereenigd te hebben, onder de aanvoering van den luitenant-veldmaarschalk von Schirnding, vergezeld van het talrijke korps officieren, zich voor de woning van den Aartshertog begaven, en aldaar het Oostenrijksche nationale lied en andere toepasselijke liederen speelden. Met niet weinig bevreemding heeft men waargenomen, dat de Pruisische officieren en soldaten hieraan geenerlei deel genomen en daardoor een nieuw bewijs hebben gegeven van de entente cordiale, die tusschen Pruisen en Oostenrijk bestaat. Het vertrek van den Aartshertog Johann blijft op morgen middag bepaald, ingeval de wegen intusschen niet geheel onbruikbaar worden door de sneeuw, die aanhoudend blijft vallen.

— Men rassche schreden nadert thans het tijdstip waarop wij in Frankfort in het bezit zullen zijn van eene, regstreeksche telegraphische verbinding met Weenen, en alsdan binnen weinige uren koersnoteringen en andere belangrijke berigten zullen kunnen ontvangen. Den 25sten dezer, zijn voor de

eerste keer deze metingen per telegraaf naar Salsburg medegedeeld, en den 1sten januari zal dit reeds tot München het geval zijn. Aan de telegraphische lijne, tusschen deze hoofdstad en Stuttgart wordt mede reeds ijverig gearbeid, en het verlengen dier lijne naar Frankfort, zal alsdan mede niet lang op zich laten wachten.

De Aartshertog Johann heeft zich heden in persoon naar het stadhuis begeven, en den eersten burgemeester een adres overhandigd, waarin hij aan de bevolking dezer stad, zijnen dank betuigt voor de veelvuldige blijken van vertrouwen en genegenheid, welke dezelve hem gedurende zijn verblijf gegeven heeft.

Aan de hoogeschool van Napels zijn niet minder dan 12 hoogleeraren afgezet, waaronder de beroemde medicus *Salvator Tommassi*, wiens misdaad slechts door zijn vestaat, dat hij tot afgevaardigde is verkozen, en zoöloog *Costa*, heeft met zes zijner zonen een peryol bestaan verloren, niet omdat hij politiseerde, maar omdat hij niet politiseerde en slechts aan zijne insecten dacht, en zich om de godsdienst en den Koning niet genoeg bekommerde. Toen de beroemde natuurkundige, *Melloni*, naar de reden zijner afzetting vragde, antwoordde hem de rector: hebt gij dan vergeten, dat gij een beroemden naam bezit.

Volgens brieven uit Verona, moet de veldmaarschalk *Radetsky*, eene versterking van 40,000 man tot het aanstaande voorjaar verzoekt hebben.

Berlijn, 31 dec. Men wil weten dat er eene nieuwe repliek ontvangen is op het Pruisische antwoord van 12 december ter zake van den bondsstaat. Het nieuwe kabinet verklaart daarin af te zien van alle polemiek over de regtsquaestie, daar het de vaste overtuiging koestert, dat de beide regeringen in goede verstandhouding zullen blijven en dat bijaldien de onderhandelingen niet tot eene oplossing hebben geleid, de ontwikkeling der gebeurtenissen de geschillen zal vereffenen. Dit is ook de meening welke men alhier heeft.

Men zegt, dat onze gezant te Weenen in last heeft, om officieus aan den Prins v. Schwarzenberg te vragen, in hoever gegrond zijn de geruchten omtrent eene Oostenrijksch-Saksische overeenkomst, volgens welke het Oostenrijksche leger Saksen zal bezetten, indien eenige gebeurtenissen mogten voorvallen. De Pruisische gezant zou zelfs in last hebben er bij te voegen, dat, indien de Oostenrijksche troepen de Saksische grenzen overtrokken, Pruisen onverwijld Leipzig zou doen bezetten.

Keulen, 3 jan. Dadelijk na het uitspreken der openingsrede heeft de minister president van de Hessische Kamers, aan de afgevaardigden mededeeling gedaan van den stand der Duitsche aangelegenheden. Hij heeft daarbij het toetreden der regering tot het Drie-Koningenverbond bekend gemaakt en te gelijk een wetsontwerp voorgelegd tot het uitschrijven der verkiezingen voor den rijksdag te Erfurt.

ENGLAND.

Londen, 31 dec. De *Sailer-Prince*, van Liverpool naar Nieuw-Orleans stevenende met 400 landverhuizers aan boord, heeft op de klip gestooten en is geheel verbrijzeld. De passagiers zijn allen gered en op het eiland Canium aan wal gebracht; doch dertien stierven er reeds den eersten dag van koude en honger.

De *New-York Herald* meldt, dat het vraagstuk van den slavenstand in de tegenwoordige zitting van het congres grondig zal behandeld worden, en dat alles doet voorzien dat de debatten hierover zeer levig zullen zijn.

Volgens de jongste berichten, uit New-York was de koophandel in een bloeienden staat; de meeste handelsartikelen hadden goeden afstek, met uitzondering van katoen, die eenigzins lager genoteerd was.

Den 13den november moest de nieuwe constitutie voor Californië aan de goedkeuring des volks onderworpen worden.

Het huis der volksvertegenwoordigers in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, telt onder zijne 230 medeleden, 111 whigs, 116 democraten en 3 wier staatkundig gevoelen niet bekend is. In den Senaat hebben de democraten 34, de whigs 24 stemmen; van de twee overigen zijn de denkwijzen niet bekend.

Onderscheidene steden zijn sedert eenige jaren aanzienlijk in getal van bevolking toegenomen, als Nieuw-York telt thans ongeveer 500,000 inwoners; Philadelphia bijna de helft van dit cijfer; Nieuw-Orleans 150,000; Boston 130,000; Baltimore 105,000; Cincinnati 100,000. In het jaar 1810 bedroeg het getal inwoners van St. Louis 1600, in 1840 16,000 en in 1845, bijna 40,000.

Buffalo, hetwelk in 1825, 2412 zielen telt, is thans eene stad met ongeveer 45,000 inwoners.

Londen, 1 jan. De Britsche zeemagt, die op dit oogenblik in werkelijke dienst is, bedraagt 199 oorlogschepen, met 2718 stukken geschut en 29,217 koppen.

Uit Glasgow wordt gemeld, dat tusschen die stad en Aberdeen vijf spoorreinen in de sneeuw zijn blijven steken, zoodat de passagiers, waaronder mad. *Sonntag*, niet zonder levensgevaar te voet de naastbij gelegene dorpen hebben bereikt.

Men meent te weten, dat aan den vice-admiraal *Dundowald*, kommanderende de Engelsche zeemagt in West-Indië, bevel is gezonden, om naar de kust van Nicaragua te stevenen; ten einde de Britsche belangen tegen de aanmattingen der Amerikanen in bescherming te nemen.

Naar men uit Egypte verneemt, is de kommandant van het hier te lande gebouwde stoomschip *Sharkie*, kort na zijne terugkomst in ballingschap gezonden en vervolgens, als gewoonlijk, vermoord; als reden van zijne ongenade wordt opgegeven, dat hij zich in Engeland te lang had opgehouden, hetgeen echter eene onwaarheid is, omdat het stoomschip niet eerder konde worden afgeleverd.

De te New-York aangekomen eerste Hongaarsche uitgewekenen zijn met veel geestdrift door de bevolking dier stad ontvangen.

Een bericht in de *Times* behelst de volgende bijzonderheden betreffende den Russischen handel in 1848. Het cijfer der uitvoeren in dat jaar bedroeg: naar Europa 75,937,702; naar Azië 8,644,432; naar Polen, 2,602,509; naar Finland, 1,552,514. Het bedrag der invoeren beliep: uit Europa, 75,144,986; uit Azië, 73,471,866; uit Polen, 1,252,986; uit Finland, 708,736. In 1848 liepen in de Russische havens binnen 6401 schepen metende 661,540 ton, tegen 11326, metende 968,034 ton in het vorige jaar. Daarentegen was het aantal schepen, die in 1848 de Russische havens verlieten, 6197, metende 588,997 ton, tegen 11424, metende 999,284 ton, in 1847. Van thee werden vloer de karavanen in 1848 ingevoerd 15,000,000 R. De inkomende regten bragten in 1849 eene som op van 28,869,931 Z. R.

De volgende cijfers geven een denkbeeld van de enorme uitbreiding, welke de handel der Vereenigde Staten sedert de laatste 30 jaren gekregen heeft. In het jaar 1818 was de sterkte der Amerikaansche handelsvloot niet hogor dan 1,225,484 ton; in 1828 bedroeg die reeds 1,741,391 ton; in 1838 1,995,639 ton en in 1848 3,154,151 ton, hetgeen maakt eene vermeerdering van 130 pCt. in 30 jaren.

Volgens de Amerikaansche constitutie is de Vice President der Republiek, tevens President van den senaat der Vereenigde Staten. Het is dus niet te verwonderen, dat de senaat zich onmiddellijk na de opening van het congres heeft kunnen constitueren.

In de Kamer van Afgevaardigden is de meerderheid, die voor de verkiezing van een speaker gevorderd wordt, 114 stemmen. De kandidaat, die de meeste stemmen op zich vereenigde, de heer *Brown*, verkreeg er slechts 112, bij de voertigste stemming. Bij de volgende stemmingen kon geen kandidaat meer dan 56 stemmen op zich vereenigen.

In Manchester heeft zich eene nieuwe telegraphen-vereeniging gevormd, onder de firma: *Howse, Brett en Wilmer*, welke zich ten doel stelt hare verbeterde telegraphen, in Engeland, Amerika en op het vaste land uit te breiden.

Volgens deze uitvinding behoeft men slechts eene draad de machine te draaijen, de berichten in groote initialen dermate af, dat eene vergissing der ondergeschikte beambten bij het ontvangstation geheel wegvallt. De overige meest gebruikelijke verbindingen bij de telegraphen zijn hier niet noodig, want het geheele stelsel wordt op de klavierwijze van *Schreiber*, met enkele aanraking der toetsen of letters bespeeld, om aan het andere einde der lijne de tijding of boodschap over te brengen.

BELGIE.

Brussel, 2 jan. Na hetgeen er 11. maandag in de zitting der Fransche Wetgevende Vergadering is voorgevallen, wordt het hoogst moeilijk vooruit te bepalen, wat er van de quaestie over la Plata in Frankrijk worden zal. Men weet dat de heer *Daru*, in de zitting van zaterdag, namens de commissie, eene heilige redevoering gehouden heeft ten gunste der interventie. Een artikel in den *Constitutionnel* van zondag, deed vooruit zien, dat men terug zoude treden. Dit heeft dan ook plaats gehad. Maandag heeft de heer *Daru* op nieuw de tribune beklimmen, om de strekking van zijne eigene redevoering te verzachten. De meerderheid is verdeeld, en na de verwerping van een in alle opzichten oorlogzuchtig amendement van den heer *J. Favre*, waarvoor echter de heer *Thiers* en onderscheidene andere leden der behoudende partij gestemd hebben, werd een ander amendement van den heer *de Rancé*, waarbij aan het ministerie een crediet van tien millioenen geopend wordt om de onderhandelingen, zoo noodig, gewapendernaar te ondersteunen, met de volstrekte meerderheid van eene stem in overweging genomen.

Die minderheid was 314; er waren 315 stemmen voor. De regering heeft het in beraadslaging nemen bestreden, daar dit amendement, ofschoon minder bepaald dan dat van den heer *J. Favre*, de quaestie in den zin van den oorlog besliste, in geval *Rancé* niet mogt voldoen aan de vorderingen van Frankrijk.

Men moet echter niet uit het oog verliezen, dat het in beraadslaging nemen, geenszins verplicht tot de aanneming van het amendement; bij de veranderingen toch, die aan de orde van den dag zijn, en waarvan de heer *Daru*, in deze quaestie zelve, zulk een geheel verrassend voorbeeld heeft geleverd, zoude het wel kunnen gebeuren, dat het voorstel van den heer *de Rancé* ten slotte werd terworpen en dat de Vergadering zich bleef bepalen bij de onderhandelingen, die de regering plan heeft weder op te vatten. Men mag er aan twijfelen of zij wel eenen gunstiger uitslag zullen hebben, dan die welke zij sedert een twaalfjaar hadden.

Men was geregisterd te Parijs zeer verlangend te weten, of de Vergadering den President der Repu-

blik, voor eene commissie, een offic zoude zendingen, bij gelegenheid van het nieuw. In de publieke zitting is daarvan niet eens geweest, en alles geeft aanleiding om te gelooven, dat, zoo dit voorstel door den heer *Dupin* werd, hetzelve zeer ongunstig zoude ontvangen worden. De verzenwoordigers die zich zaterdag naar het Elysée hebben begeven, zijn uit eigen beweging derwaarts gegaan en verlegenwoordigden slechts zich zelve.

In het voorleden jaar had de vergadering zich evenmin naar het Elysée begeven, maar dat was geene reden om het nu ook niet te doen; toen was het de constituerende vergadering, die het mogelijk een blijk konde geven van welwillendheid tegen eenen President, die tegen haren zin was gekozen. Men konde zeggen dat zij niet weigerde een bezoek te brengen aan den dignitaris, maar aan den persoon, niet aan den President der Republiek, maar wel aan heer *Lodewijk Bonaparte*. Dit jaar is het echter anders. De president staat niet meer tegenover eene vergadering die zijne verkiezing bestreden heeft. Dat de Kamer nalaat zulk een bezoek te brengen, kan niet meer zijn een protest ten gunste van eenen kandidaat aan wien men de voorkeur geeft, doch die ongelukkig geweest is. Daaruit volgt dat het gebeurde van dit jaar eene meer bepaalde beleekenis heeft.

De *Legge*, van Turijn, meldt, dat de acut laatste verkiezingen op het eiland Sardinië, zijn uitgebragt op personen die tot de behoudende partij behooren. Van de 204 leden waaruit die Kamer bestaat behooren dus thans 136 tot die partij.

FRANKRIJK.

Parijs, 1 jun. Gisteren hebben de nationale geades, die voor den eeredagen aan den generaal *Changarnier* hebben bijgedragen, denzelven den generaal aangeboden. De vice-president van het comité hield, bij afwezigheid van den kolonel *Murat*, eene aanspraak, waarin hij den generaal hulde bragt wegens zijne pogingen, aangewend tot handhaving der orde, en in naam der bevolking van Parijs, welke de partij der orde is toegedaan, bood hij hem als blijk van achting en erkentelijkheid den degen aan, welke een waar kunststuk is. Het lemmet is gedamastqueneerd, vervaardigd in de werkplaatsen van *Lepage* en prijkt met het opschrift: »De verdieners der orde aan den generaal *Changarnier*». De schede is in chagrijn met eene Oostersche gouden naad en eindigt in eene punt van massief goud, voorstellende een allestaande Laocoön. De greep stelt in drijswerk een halven God voor, die de Hydra der regeringloosheid ter neder velt. Het vaandel, hetwelk op de schouders van den halven God wappert, is versierd met twee brillanten; de eene door den President der Republiek, de andere door Prinses *Mathilde* gegeven. Het monster draagt eene roode muts, eindigende in eene prachtige robijn. Zijn staart, welke het gevest uitmaakt, is met smaragden versierd. In den knoop van den koppel bevinden zich drie edelgesteenten, de drie kleuren voorstellende, eene robijn, eene brillant en eene saffier. De teekening van dit kunststuk is van den heer *de Nieuwelkerke*.

De *Moniteur* bevat heden een decreet, waarbij eereprijzen worden toegewezen aan hen, die zich tijdens het heerschen der cholera hebben verdienstelijk gemaakt. Een groot aantal *Zusters van liefdadigheid* bevindt zich onder de bekroonden.

Zekere dr. *Henry Roger*, professor bij de faculteit van geneeskunde aan de universiteit te Parijs, heeft in den *Constitutionnel* een artikel doen plaatsen, waarbij hij het leggen eener belasting op de honden aanbeveelt, uit het dubbele oogpunt van de behoefte der schatkist en van het belang, dat het publiek voor zijne gezondheid daarbij heeft.

Het gehal honden in Frankrijk wordt daarin op 3 millioen begroot; het onderhoud van iederen hond, dagelijks gemiddeld op 7½ centimes geschat, maakt 225,000 francs per dag, waarvoor 640,000 menschen zullen kunnen gevoed worden; de jaarlijkse som bedraagt derhalve 80 millioen francs! Hij zegt voorts dat Parijs 100,000 honden telt, die lucht, ruimte en voedsel betwisten aan een millioen inwoners, die daar op 6000 ligures bijvoegelijk zijn.

Voor eenigen tijd werd er veel gesproken van het plan des heeren *de Lamartine*, om zich in Turkije te gaan nederzetten, waar de Sultan hem kosteloos een uitgebreid stuk lands had afgestaan. Deze geruchten werden zekerheid, toen men den heer *Rolland*, gewezen maire van Macon en persoonlijk vriend van den heer *de Lamartine*, naar het Oosten zag vertrekken, met den last om deze aangelegenheid definitief te regelen. Een blad uit de departementen, *le Bourgogne*, wil uit den mond van twee personen, die den heer *Rolland* vergezeld hebben, de volgende naders omstandigheden omtrent de nieuwe bezittingen van den genialen poëet vernomen hebben. Het land heeft eene uitgestrektheid van ongeveer 18 mijlen en bevat vijf dorpen, welke bewoners, tegen betaling eener onbeduidende pacht, het vruchtgebruik van den grond genieten. De grond is er buitengewoon vruchtbaar en voor alle soorten van beplantingen geschikt. Een kasteel, meer *comfortable* ingerigt, dan met de meeste Turksche woningen het geval is, ligt in het midden van dit kleine Koninkrijk, aan een vischrijk meer van eene halve mijl in doorsnede. Volgens het

de verruk-
dichter zich met
vomen kan. Maar
wat hare keerzijde:
k wezen moge is nog
om dien te bebouwen en
naar men weet- verre van
deze moeilijkheden schijnen ech-
te te zullen worden geruimd, daar
bankiers te Genève, die van deze speculatie
groot voordeel verwachten, zich tot het doen van voor-
schotten hebben aangeboden. Zoodra de papieren,
welke de opendoms-regien bewijzen, zullen zijn aan-
gekomen, zal deze verbluifenis gesloten worden.
In dit geval zal de heer Lamartine met het voor-
jaar naar het Oosten vertrekken en van zijne uit-
geroekte domeinen bezit nemen. De Arabieren, bij
wie de naam van Lamartine nog al hare toover-
kracht behouden heeft, vragen bij geheefe hoopen
verlof om onder zijne bevelen te mogen arbeiden,
en reeds maken de bewoners dezer streken hem eene
ontvangst gereed, welke de Oostersche gastvrijheid
ten volle waardig is.

In afwachting van de zaken die gebeuren zullen,
voegt de Bourgogne er bij, leidt de heer Lamartine
op zijn lot te wachten en een treurig leven.
De poorten zijner woning, welke door eene tallooze
mepigte bezoekers als belegerd, openen zich nu nog
slechts tot enkele verwanten en vrienden, die
aan huine vertering van het ongeluk en het genie
zijn getrouw gebleven, terwijl de heer des huizes,
te midden eener familie welke hem aanbidt, de
smarten zijner geschokte gezondheid, de zorgen
over een verloren vermogen en het gemis der be-
goochelingen van het politieke leven tracht te ver-
geten.

ITALIE.

Volgens berigten uit Turijn van 27 december, hield
de kamer zich op dien dag nog bezig met het on-
derzoek der geloofsbriefen. De verkiezingen bleven
algemeen genoeg geven.
Van Rome noch van Portici iets nieuws. De H.
Vader zou eene of twee dagen bij de Koninklijke familie
op Caserta gaan doorbrengen.

Binnenlandsche Berigten.

Rotterdam, 3 jan. Gisteren is door den breeden
kerkenraad der Nederduitsche hervormde gemeente
alhier, ter vervulling van de bestaande vacature, het
navolgend twaalfstal van predikanten geformeerd: ds.
J. F. Blaauw, te Leeuwarden; Pijzel, te Dord-
recht; van Haasten, te Nijmegen; Moltzer, te Haar-
lem; Wolderman, te Edeuwarden; Stricker, te
Dordrecht; Niermeyer, te Heer Arentskerk; Erd-
brink, te Zutphen; Krabbe, te Leiden; Hooyer,
te Zalt-Bommel; Feder, te Dordrecht; Sunnes, te
Arnhem.

Utrecht, 2 jan. Mr. F. A. S. A. baron van IJers-
sum, te Hattum, dr. W. C. H. Staring, van Laren,
dr. J. Wittevaal, van Voorst, en mr. I. F. B. van
Hasselt, van Apeldoorn, hebben zich, bij acte voor den
nolaris Lulofs, te Zutphen, tot een zedelijk ligchaam
vereenigd, met het doel, om in de provincie Gelder-
land, Overijssel of Utrecht eene landhuishoudelijke
school op te rigten. Weldra zullen zij de gevorder-
de Koninklijke goedkeuring trachten te verkrijgen
op een plan van negotiatie van niet minder dan
f100,000 en niet meer dan f200,000. Zoodra deze
goedkeuring zal verkregen zijn, zal dit plan met
eene beschrijving der school het licht zien. (Ned.)

Groningen, 28 dec. Haastleden donderdag den
27sten dezer had men hier met een stevigen W. N.
W. wind vrij hoog water en was de stand aan de
Groote Spilsluizen des morgens ten 8 ure 15 min.
1.78 el en des avonds ten 9 ure 1.55 el. Den volgen-
den dag des morgens 9 ure 15 min. was de vloed
bij N. W. wind ten 1.65 el gestegen, en 's avonds ten
9 ure 30 min. tot 1.50 el. De gresde buitengewoon
hooge vloed, ons tegen den 29sten of 30sten dezer uit
Engeland voorspeld, en ook door andere, althans
ten deele, niet onmogelijk geacht, scheen dus in
volle aantogt, maar gelukkig is men voor dezen
keer met den schrik vrijgekomen, want zaterdag
morgens ten 10 ure 15 min. was het water reeds weder
tot 1.10 el gedaald en heden schijnt alle gevaar wel
voet goed geweken.

Door dezen hoogen vloed is het water in de rivier
de Hunse op enkele plaatsen over de niet al te hoo-
ge dijken gestroomd, en hebben die dijken zelve
daarbij schade geleden; terwijl te Munnekbijl (Fries-
land) negen en twintig schapen zijn verdrinken,
toehorende aan den landbouwer P. S. Dijkstra
aldaar, alsmede nog dertien van den landbouwer B.
G. Bismet, insgelijks daar woonachtig.
(Provinciale Groninger Courant.)

Gitteren, 28 dec. Heden morgen omstreeks ne-
gen ure, heeft alhier een treffend voorbeeld van
menschelevendheid, moed en opoffering plaats gehad.
Zijne W. Ekelmaus, huisvrouw van M. van Zuy-
den, wedes van drie zeer jonge kinderen, aan
den kant der rivier de Waal bezig zijnde linnen te
spoelen, sprak bij evenwigt, en stortte in de vrij
hooge en sterk stroomende rivier; op haar geroep
om hulp, snelde de daarbij wande schipper en
met zijn A. van der Burg toe, en niellegen-
de het vlot van zijn vrouw en meen-

liantieren, grijpt hij eene aan den oever liggende
plank, werpt die in de rivier, gaat daarop liggen,
en tracht die met behulp van een stok en zijne hand
te besturen, om zoo doende de ongelukkige te be-
reiken, hetwelk hem, niet zonder levensgevaar, en
na ongelooftelijke inspanning en moeite, op eenen
afstand van ongeveer 20 ellen van den oever, ge-
lukt, met het gevolg, dat hij de vrouw, ofschoon
bewusteloos en verkteumd, nog levende aan den wal
en in hare woning brengt. Door de doelmatig aan-
gewende hulp van den ijverigen genees- en heel-
meester P. D. Veen, is de vrouw weder bijgebragt
en aan haar gezin teruggesonden. (Hand.)

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, december.

In de Arnhemse Courant van dingsdag, 25 de-
cember, maakt de zoo onrechtvaardig behandelde he-
STIELTJES eene vergelijking tuschen zijn eenvoudig
ontslag en het eenvoudig ontslag der vorige
ministers. Bij het ontslag der formaligen officiers
ontbrak, namelijk het woord "dank"; bij dat der af-
getreden ministers werd het "dank" voor "bewe-
zen diensten" geweten. Men weet, dat een derzelve,
de heer LICHTENVELT, daarover verbitterd, in de zit-
ting welke de Eerste Kamer den 17den december
hield, den minister van Finantiën deswege interpel-
leerde. Hij vroeg: *Waarom* de leden van het vo-
rige kabinet, bij afwijking van den gewonen re-
gel *zonder eenige dankbetuiging*, uit hunne be-
trekking zijn ontslagen. »Spreker» — zegt het ver-
slag der zitting — »spreker doet bepaaldelijk deze
»vraag aan den minister van Finantiën, en zulks om
»twee redenen: 1o. omdat deze ook lid van het vorige
»kabinet heeft uitgemaakt en 2o. omdat hij de be-
»sluiten gecontrasigneerd heeft. Spreker zou zich
»wel wachten, zulks aan een ander lid van het te-
»genwoordige kabinet te vragen. Hij of zij die over-
»tuigd zijn, dat het vorige ministerie of niets of het
»weinig wat door hen is uitgerigt, verkeerd gedaan
»hebben, deze handelen consequent wanneer zij de
»vorige ministers als onwaardig doen afrekken. —
»Bij afwijking van den gewonen regel, is de gebrui-
»kelijke formule in het besluit weg gelaten, en al-
»zoo eene *fétrissure* op de afgetreden ministers
»geworpen; spreker wenschte te weten hoe de minis-
»ter van Finantiën die handelwijze uit een zedelijk
»en staatkundig oogpunt zou kunnen rechtvaardigen.»

De minister van Finantiën gaf ten antwoord, dat
de bedoelde weglating slechts aan verzuim toe te
schrijven was. Daarop docht hij, zegt nu de heer
STIELTJES in zijn bovengemeld artikel, dat de heer
LICHTENVELT, oud-minister, oud staatsraad, oud-etc.,
etc. en lid der Eerste Kamer van de Staten-Generaal
»een kleiner onrecht (dan het hem, heer STIELTJES,
»aangedane) hersteld kon krijgen.»

Men kan niet toegeven dat den heer LICHTENVELT
een onrecht, hoe klein ook, aangedaan werd.

Daar gelaten, dat de bewoordingen, waarin aan de
afgetreden ministers ontslag verleend werd, niet van
den minister van Finantiën *alleen*, maar van het
gezamenlijke nieuwe kabinet geacht konden worden
af te hangen, en dat dus de heer LICHTENVELT zelf
het consequent had moeten vinden, bijaldien de
meerderheid van hetzelfde, overtuigd dat de vorige
»ministers of niets of het weinige 't welk door hen
»uitgerigt werd, verkeerd gedaan hadden, hen zon-
»der dank hadden laten »afrekken,» zoo bestond er
hier nog eene omstandigheid die het weg laten der
gebruikelijke formule volkomen legitimeerde.

Het mag namelijk niet worden vergeten dat de
eindelijk »afgetrokken» ministers, en dat inzonder-
heid de heer LICHTENVELT in zijne hoedanigheid van
minister-makelaar, door het ongehoorde rekken der
ministerieele crisis, 't welk de algemeene belangen
zoo zeer benadeelde, allezins de *fétrissure* hadden
verdiend, waarover de heer LICHTENVELT niet schroom-
de zich te beklagen.

Verre dus van eenig onrecht te kunnen vinden in
het eenvoudig eervol ontslag der door het gansche
land uitgefloten ministers, mag men het betreuren dat
de minister van Finantiën een »verzuim» heeft aan-
gevoerd, en niet openlijk en onbewimpeld de weg-
lating van dankbetuiging heeft toegeschreven aan het
roekeloos rekken der ministerieele crisis, waaraan in-
zonderheid de heer LICHTENVELT, door zijn inco-
stitutioneel makelaarschap, schuldig moest worden
geacht.

Deze zwakheid heeft hier weder de oude waarheid
bevestigd: *Dat veniam corvis, vexat censurâ col-
umbas.*

De niet-herkiezing van den heer DE KEMPENAEER tot
lid der Tweede Kamer — in weerwil van alle voor-
hem in twee kiesdistricten aangewende moeite —
levert een nieuw bewijs van den zegen der voorstan-
ders van vooruitgang in het land. In zijne eigene
provincie, in zijn eigen kiesdistrict, in zijne eigene
stad, was de afvallige liberaal zoo zeer in de poli-
tische schaal gedaald, dat hij niet meer dan 96 van
de 800 uitgebragte stemmen vereenigen kon. Al de
connexiën en relatien die zijne langjarige en uitge-
breide praktijk hem hadden verschaft, konden hem
niet meer dan 96 stemmen leveren! — Ziedaar hoe

men in Gelderlands eerste kiesdistrict over de »som-
miteit» der vorige regering dacht.

Te Leiden, het is waar, kwam de heer DE KEM-
PENAEER veel meer in aanmerking en verkreeg hij
206 stemmen, doch iedereen weet dat die veel meer
van *huissittende*, dan van *politische* gevoelens ge-
tuigden.

Laat de heer DE KEMPENAEER in elk ander kies-
district nogmaals zijne candidatuur beproeven, en
men wil wedden, dat hij niet eenmaal het stemmen-
tal vereenigen zal, 't welk hij te Arnhem tegenover
den heer BOISSEvain verloorf.

Men zal moeten erkennen dat, bijaldien de *Varia*
eenigzins deel hadden aan de reapparatie van den
heer HESTER in de Kamer, zij zich alsdan bij den
lande verdienstelijk hebben gemaakt. Immers een
vertegenwoordiger, gelijk de heer HESTER zich in de
jongste beraadslagingen der Kamer heeft betoond,
is van te veel waarde in de vergadering, dan dat
zijne afwezigheid... Bij onze aanmerkingen kan dus niets anders dan ge-
woonen zijn, zelfs door den heer HESTER, op wien
dezelve de openbare opmerksaamheid te meer hebben
gevestigd.

Het thans gezegde kan wijders strekken om iedee-
ren te bewijzen, dat dat vroeger geschrevene vol-
strekt niet uit vijandige gevoelens jegens den verte-
genwoordiger uit Grave was voortgerloed.

Ofschoon de Russische regering, vermoedelijk ten
gevolge der krachtige houding van Engeland en Frank-
rijk, den toelag dien men haar op de onafhanke-
lijkheid en de integriteit van Turkije toeschreef, voor
het tegenwoordige schijnt te hebben opgegeven, zoo
zijn er nogtans velen die gelooven, dat de plannen
slechts tot een gunstiger oogenblik zijn opgeschort.

Voor 1850 is reeds eene buitengewone ligting uit-
geschreven die twaalf per duizend in de Poolse
provinciën en acht per duizend in het overige des
rijks bedragen zal; eene ligting die buiten alle ver-
houding staat met de gapingen welke de Hongaarsche
oorlog in het Russische leger kan hebben gemaakt.
De bezetting-korpsen in Moldavië en Wallacaije, zijn
onlangs versterkt geworden; de verschaaste punten
in die provinciën worden door Russische troepen be-
zet; er worden magazijnen van levensmiddelen en
ammunitie op groote schaal opgerigt, en in Bucharest
en andere steden zijn er bevelen gegeven om »uit
hoofde der cholera» zalen in gereedheid te houden,
voorzien van alles wat tot een hospitaal benoodigd is.
Behalve de materieele krijgs-toerustingen bemerkt
men er, luidens de Engelsche dagbladen, eene ijve-
rige Russische *propaganda* onder de Slavonische be-
volking van Turkije, Bosnië en Bulgarije, zeggen
zij, weinelen van Russische zendelingen, die de chris-
telijke onderdanen van den Sultan tegen hunnen wet-
tigen soeverein opzetten. Het hoofdpunt echter der
kuiperijen vinden zij in Servië, waar een groot ge-
deelte van den senaat, ondersteund door de geest-
lijkheid, geheel aan Rusland is toegedaan. — Ge-
noeg om te doen zien, dat de Russisch-Turksche
quaestie, eerlang tot nieuwe verwickelingen aanlei-
ding zou kunnen geven

Men leest in den Belgischen *Moniteur* van den
28sten dezer:

»Het gouvernement heeft van den heer BLOMBEEZ
»VAN CUSLEBROEK, zaakgelastigde van België te Kon-
»stantinopel, twee rapporten ontvangen, het eene
»betrekkelijk den handel in spijkers, het andere
»aangaande den handel in *pointes de Paris*.

»Deze documenten kunnen worden geraadpleegd
»ter secretarie der Kamers van Koophandel van Luik
»en Charleroi, alsmede aan het ministerie van Bui-
»tenlandsche Zaken (afdeeling van binnenlandschen
»handel). Eene ampliatie daarvan zal toegezonden
»worden aan de Kamers van Koophandel des lands,
»die dezelve aan voormeld departement moeten aan-
»vragen.»

Heeft de *Nederlandsche* zaakgelastigde te Kon-
stantinopel ooit iets dergelijks ingezonden? En ont-
vangt onze regering van hare diplomatische agenten
in het algemeen veel soortgelijke rapporten; waaruit
onze handel en nijverheid voordeel zou kunnen
trekken?

Tot nog toe scheen het niet te blijken, dat onze
diplomatische kamerheeren of kamerheerlijke diplo-
maten zich om dergelijke aangelegenheden veel be-
kommerden.

»Comme les lois inutiles affaiblissent les lois né-
cessaires, celles qu'on peut éluder, affaiblissent la
legislation;» zoo schreef MONTESQUIEU in *l'Esprit
des lois*. De meerderheid onzer wetgevers in de
Tweede Kamer setjnt dit gevoelen geenszins te be-
amen. Immers, luidens het verslag der commissie
van rapporteurs betrekkelijk het wets-ontwerp tot
vaststelling van het briefpost en tot regeling van de
brievposterij, moet de groote meerderheid gezind zijn
om aan de regering het monopolie des brieven-ver-
voers te blijven toekennen. Nu is het blijkbaar,
dat wets-bepalingen, strekkende om den in-
voer te verhinderen eener brief, waaraan... is, dat
eene diligence of ander vervoermiddel mede te ge-
ven, steeds zullen worden outdoken. Men zal, ge-
lijk vroeger, zijnen brief aan euen ingepakten

steen of turf hechten, of zoo de welgever, in zijne wijsheid, tegen pakjes steen of turf verbods-bepalingen trefte, dan zullen steenen en turven door appelen, peren of knollen worden vervangen, als presenten, zeldzaamheden of monsters, en alles zal nederkomen op wat meer last, den verzender aangehan, wat meer hindernis aan het verkeer, aan den handel opgelegd.

De laatste berichten uit New-York zijn van gewichtigen aard. Luidens de Amerikaansche dagbladen, was de heer CHATFIELD, de Britsche zaakgelastigde te Guatemala, den 16den october laatsleden met eene gewapende magt in de baai van Forisica verscholen, aan de stille kust van Middell-Amerika, en had namens de Britsche Koningin bezit genomen van het eiland Tigre. Volgens de Engelsche dagbladen grondde zien deze in-bezitting op verschillende onregtmattige benadeelingen en krenkingen, welke Engelsche onderdanen van de staten Honduras en San Salvador hadden geleden, en waarvan vooral echter had de heer CHATFIELD hun aangekondigd, dat er embargo zou gelegd worden op zekere eilanden in de Stille Zee, aan Honduras en Salvador toebehoorende. Op deze aankondiging, en om het daarin bedreigde te voorkomen, schrijft nu men althans de Engelsche berichten gelooven, Honduras het belangrijkste der bedoelde eilanden, want Tigre aan de Noord-Amerikaansche Staten te hebben afgestaan. De zaakgelastigde der Vereenigde Staten te Nicaragua, de heer SQUIERS, rigtte aan de verschillende vreemde zendingen de volgende nota:

»Leon de Nicaragua, 28 sept.

Ik heb de eer u te melden, dat het eiland Tigre, in de baai van Fonseca, aan de Vereenigde Staten van Noord-Amerika afgestaan is door de republiek Honduras, en dat er gevolglijk eertlang bezit van zal worden genomen ten behoeve der Vereenigde Staten. De bestaande haven- en andere bepalingen des eilands, zullen van kracht blijven, tot nadere beschikking. Ik heb tevens de eer hierbij te voegen, dat de Vereenigde Staten regten gekregen hebben op de westelijke eilanden en kusten van Honduras, die hen niet zouden toelaten onverschillig te blijven tegenover maatregelen strekkende om de bestaande orde van zaken aldaar te veranderen.

De heer CHATFIELD oordeelde, zich door deze aankondiging niet te moeten laten afschrikken, en volvoerde, gelijk boven gemeld is, de instructien welke hij vroeger had bekomen. Daarop vorderde dan de heer SQUIERS officieel de ontruiming van het eiland Tigre en eenige andere westelijke eilanden, waarop insgelijks de Engelsche vlag geheschen geworden was. De heer CHATFIELD weigerde zulks, zich grondende op zijne vroeger gedatte aankondiging van de eilanden in beslag te willen nemen, er overigens bijvoegende, dat hij de gansche zaak aan het oordeel zijner regering zou onderwerpen. Met dit antwoord zou de heer SQUIERS geen genoegen hebben genomen, zoodat de ontruiming binnen den tijd van zes dagen hebben geëischt. — Verder gingen de berichten niet.

Correspondentie.

Aan het verzoek van den geachten brieffschrijver uit Zutphen kunnen wij niet voldoen. Het stuk van Ook een kiezer uit Gelderland wordt niet geplaatst.

VERGADERING van de Geldersche Maatschappij van Geschied- en Letterkunde,

OP MAANDAG DEN 7den JANUARIJ 1850.

Advertentiën.

Ten gevolge van kwitering de Affaire, zijn Eigenaren van meening, ten overstaan van Mr. W. H. THUIS, Notaris te Arnhem, en ten huize van de Wed. J. P. FLORISSEN, aan de Steenstraat aldaar, op Donderdag den 17den Januarij 1850, bij inzet te ziele, en veertien dagen daarna, op Donderdag den 31sten dier maand, bij toespel, telkens des avonds om 6 uur, te verkoopen, hetzij in 2 perceelen, hetzij in massa:
Een ruim, hecht en sterk en door stand en ligging tot velelei bedrijf bijzonder gunstig gelegen HUIS en ERF, te Arnhem, in de Roggestraat Wijk E No. 262, waarin ongeveer eene Eeuw onafgebroken en met goed gevolg de Grutterij is en thans nog wordt uitgeoefend, bevattende, behalve ruim VOOR- of WINKELHUIS en KANTOOR, seven BENEDEN en BOVENKAMERS, groote KOORN- en DROOG-ZOLDERS, ruime KEUKEN en Kelder, OPEN-PLAATS met WELWATERSPOMP, en verdere GE-MAKKEN; en eindelijk een Jaaraan gelegen en in de Walstraat uitkomend HUIS met GRUTMOLEN, PAARDENSTAL en twee ruime ZOLDERS daarboven, Wijk E No. No. 360.
Alles in eigen gebruik teaanvaarden 1 Mei 1850.

De Notaris VAN IJTERSUM, te Brummen, zal, op aanstaanden Dingsdag den 8sten Januarij 1850, des voormiddags te 10 ure, in het Logement de Kroon, te Dieren, publiek verkoopen:
20 Perceelen BEUKENBOOMEN en 26 Perceelen EIKENBOOMEN, staande onder den Huize Dieren.

Oproeping van Crediteuren.

De tweede verificatie van schulden in het Faillissement van M. F. TIMMERMANS, Winkelier te Zevenaar, zal plaats hebben op Woensdag den drie en twintigsten Januarij 1850; — belanghebbenden worden mits deze opgeroepen, om tot dat einde, ten dage voormeld, des morgens te elf ure, in persoon of bij gemagtigde te verschijnen in het Paleis van Justitie te dezer stede.
De Curator in het Faillissement,
J. C. L. A. VAN ROSENTHAL.

Men verlangt binnen deze stad, in een eilands gezin, RUST en INWONING voor een JUVROUW. — Men wenscht opgave der prijs per maand en verdere inlichtingen brieven franco, onder Letter W., bij den Uitgever dezer.

+++ In het Pakhuis van den Heer J. W. TER HAAR, alhier op de Kade, is te verkrijgen, best GRUIS a f1,25 het Mud, franco in huis.
Arnhem, den 4den Januarij 1850.

LA CONCORDE.

NAAMLooZE MAATSCHAPPIJ tot het beheer van ONDERLINGE VERZEKERING BIJ OVERLEVING. Gevestigd te Parijs onder zeer voordeelige Voorwaarden, volgens bestaande Prospectussen, bij de Heeren AGENTEN te bekomen, gewaarborgd door Frs. 1,000,000 KAPITAAL en door 5000 Frs. RENTEN 3 pCts. Grootboek.

Onder-Hoofddirectie van de Heeren:	Raad van Toezigt, gekozen uit de Deelhebbers, de Heeren:
DE LA ROCHEFOUCAULD (*)	De Graaf DE BRAUMONT (*), Oud Pair van Frankrijk, Voorzitter.
Herlog v. Dondanville	Baron v. WIERESLOOTH v. VERDERSTEN (*), Kamerheer van Willem I.
Voorz. van den Raad	De Graaf MACHAULT D'ARNOVILLE, Vice-President.
De Graaf DE SOLENNES	GARY, Oud-Magistraat.
Luit. Generaal PAISANT, Fransche Oud-Stratraad, Vice-President.	GIRARDIN (*), Lid der Akademie van Geneeskunde.
BESSES-LANGIE, Oud Maire van het 10de arrondissement van Parijs.	BUSQUET, Grondeigenaar, CHEVREY-BANAU, avoué.
DEJARDIN (*), Oud Guef van de Sectie bij het Ministerie van Oorlog.	BUIRETTE DE VERBIERES (*), Kapitein van de Compagnie der Gendarmerie van de Seine.
ROY DE MONTROT, Grondeigenaar.	C. DE TUGNY, Kapitein van het Etat-Major, geatt. aan de Kaart van Frankrijk.
SAINT-YON (*), Oud Adjudant Kommandant van het Paleis St. Cloud.	DE CAQUERAY, Advocaat bij den Hoogen Raad en het Hof van Cassatie, Secretaris.
GODARD DESMAREST (*), Lid van den Generalen Raad der Fabrieken.	
LYON (ALPHONSE), van de Firma Ve. Lyon Ate-mand en Zoon.	
LESOIR, Vice-President van den Raad van Administr. van la Sécurité.	
RICHER (*), Grondeigenaar.	

DUBLANG, Chef van het Laborator. der Hoofst-Pharm. der Hospit. van Parijs.
BRUNET, Bankier, Consul-Generaal.
Directeur-Generaal Baron DE MOEHOE (*), Commandant van de Militaire Ouders.
Onder-Directeur-Generaal COUSANDIER (*).
Nadere inlichtingen te bekomen bij de Heeren:
JAC. DE KUYPER, te Rotterdam, Hoofd-Agent voor Nederland.
JHB. BILLEN, Agent te Amsterdam.
CHEIDENREICH, Agent te Arnhem.
Bovengenoemde Maatschappij heeft zich verenigd met

ATONIAN.

NaamlOOZE Levensverzekering Maatschappij, gevestigd te LONDEN, voor Verzekeringen van een bepaald Kapitaal, te betalen door de Maatschappij, bij het Overlijden van den Verzekerde, hetzij op

Gezonds, voor het ge...
20. Lijfrenten o...
zekering van een Overleving, voor be...
dom. 40. Tegen Verzek...
De administratie dezer...
KE EEN WAARBORG-KAPIT...
LIGEN BEZIT), is zamengesteld...
PATRONS.

Earl SANDWICH.	The Provost of Wrox.
Viscount TEMPLETOWN.	The rev. E. C. HAYWARD
The right hon. lord DENHAM.	D. D. Headmaster, Eton College.
The hon. Henry ASHLEY.	The rev. Richard OWEN,
The right hon. the vice-Chancellor of England.	D. D. Lower master, Eton College.
The hon Mr. Justice PAT-
TESON.	
- ADMINISTRATEURS-FIDEL-COMMISSARISSSEN,
Mr. Commiss. BULLOCK, Henry A. NORMAN, Esq.
Woburnsqre. Eton square.
- PRESIDENT.
The markies of DOWNSHIRE.
- DIRECTEUREN.

Viscount FEILDING, Chair-
man.	H. J. T. HAWLEY, Esq.
Camden Town.
Gerrard H. ANDREWES, Esq.	John WAKEMAN LOGE, Esq.
Clay Hill, Epsom.
H. B. RAYMOND BARKER, Esq.	T. Hill MORTIMER, Esq.
Albany.
E. L. BIRKET, Esq. Cloak
Lane, City.	Arth. BECHER POLLOCK,
Esq., Temple.
J. BOSSOR, Esq., Polesd.,
Leatherhead.	W. Fred. ROOME, Esq.,
Cadogan place.
W. DICKSON, Esq., Not-
ting Hill.	Edmond WILDER, Esq.,
Sussexterrace.

VERIFICATEURS DER REKENINGEN.
J. C. A. DOLBY, Esq., A. HOWARD, Esq., Eccle-
Guards office. ston square.

BANKIERS.
Te Londen de HH. BOUVE
RIE & Co., Hay Market. Te Parijs de HH. ROT-
SCHILD & Cie.

WISKUNDIGE BELAST MET DE TABELLEN.
Rev. M. O'BRIEN, Professor in de Wiskunde aan
de Koninkl. Akademie te Londen.

GENEESKUNDIGE TE PARIJS.
Nr. MAC CARTHY, Geneesheer aan het Gezantschap
van Engeland, rue Castellane, 14.

SECRETARIS.
William PERCYVAL FICKERING, Esq., 16
street, Hanover square.

KANTOREN.
Te LONDEN, 16, Ha-
nover street, Hanover
square. Te ROTTERDAM, Wijn-
straat.
Te AMSTERDAM, Singel
bij de Beulingstraat,
6159—75.
Te ARNHEM, Oeverst. 130.

Burgerlijke stand.

ARNHEM:
Van 28 dec. 1849 tot en met 3 jan. 1850:
Ondertrouwd: G. de Jough, 53 j., en M. Bron-
sema, 28 j. — K. L. Groff, 21 j., en M. L. Duijts-
hoff, 21 j. — W. M. Brandel, 24 j., en G. Nu-
sink, 32 j.
Gehuwd: E. van Rooden met G. Jots. — J. F.
van Oost met W. van Hat. — J. F. Peperkamp met
E. Hoogveld.
Bevallen: S. Poppers, geb. de Winter, D. — M.
M. Buddingh, geb. Martini, D. — H. Feltman,
geb. Elissing, D. — A. F. Tolkamp, geb. Keemer,
D. — J. Huisbergen, geb. Veruurden, Z. — E.
J. Smeets, geb. Essers, D. — M. Becker, geb. Klauer,
D. — E. Taaj, geb. Termaat, Z. — D. Wegman,
geb. Righart, Z. — E. Stitzinger, geb. Godden, D.
J. F. Leeftang, geb. van de Wijnperse, D. — A.
Kuster, geb. van Essen, Z. — H. C. Verhaar,
geb. Biederiks, D. — M. Degens, geb. van Roem,
Z. — E. Cohen, geb. Manasse, Z. — E. M. Teins,
geb. Franklin, G.

Overleden: H. J. Ariss, 1 j. 7 m. — J. de Bou-
ter, 7 m. — C. W. Berends, 4 j. 3 m. — P. Ma-
daasdonk, 1 j. 4 m. — J. T. Kouwe, 2 m. —
W. Esting, 26 j. — G. Stein, echtgenoot
Wensing, 39 j. — Doedgeb. D. van J. Rooden
en G. Vleming.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 4 jan. 2 El 0 Palm 0 Duim, gew. 25 D, gev.

De prijs dezer courant is f5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van een tot vijf regels en voor elken regel daarboven 20 cents, behalve 25 cents regelboven voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.